

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2678/2020
09.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Стошић, адвокат из ..., против тужене Гинеколошко акушерске клинике „Народни фронт“, Београд, чији је пуномоћник Обрад Поповац, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 165/19 од 21.06.2019. године, на седници одржаној 09.12.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 165/19 од 21.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3218/15 од 24.09.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење којим се отказује уговор о уређењу међусобних права, обавеза и одговорности број .../... од 09.09.2005. године, донет од стране ВД директора туженог Гинеколошко акушерске клинике „Народни фронт“ из Београда, од 09.10.2015. године заведено под деловодним бројем .../... као и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад, као и захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове поступка у износу од 147.000,00 динара са законском затезном каматом од дана наступања услова извршења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 165/19 од 21.06.2019. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда и жалба тужиоца одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побиијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 и 18/20), Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је засновао радни однос код туженог по основу уговора о уређењу међусобних права, обавеза и одговорности од 09.09.2005. године. Био је у радном односу код туженог на пословима ..., одељење техничког одржавања објекта и опреме почев од 16.03.2010. године на основу анекса број 1 уговора о уређењу међусобних права, обавеза и одговорности од 17.05.2010. године. Тужиоцу је због непоштовања радне дисциплине сходно члану 179. став 3. тачка 1. и 5. Закона о раду решењем туженог број .../... од 09.10.2015. године отказан уговор о уређењу међусобних права, обавеза и одговорности од 09.09.2005. године због тога што је дана 18.05.2015. године одбио извршење усменог радног налога ББ, начелника одељења техничког одржавања објекта и опреме, на тај начин што је ВВ, пословођу радионице, физички онемогућио да приступи просторијама климатизације у којима је требало да се спроведе извршење уговореног посла са запосленима фирме „...“ којом приликом је уз увреде и физички насрнуо на ВВ одгурнувши га на зид који је од силине ударца пукао, а од чега је ВВ задобио телесне повреде. Тужени је поводом конкретног догађаја решењем од 29.05.2015. године именовано комисију с налогом да испита све околности у вези пријаве повреде радне обавезе и непоштовања радне дисциплине од 22.05.2015. године. Комисија је закључком од 06.07.2015. године утврдила да је тужилац својим насилничким понашањем нанео телесне повреде другом запосленом и да није поштовао радну дисциплину у смислу члана 179. став 3. тачка 1. и 5. Закона о раду („Службени гласник РС“, број 24/05...75/14) због чега му може бити отказан уговор о раду. Тужени је пре доношења решења о отказу донео упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду од 15.07.2015. године у коме су наведени конкретни разлози за отказ. Тужилац се изјаснио у одговору на упозорење од 15.07.2015. године. Због одбијања тужиоца да прими наведено решење о отказу исто је истакнуто на огласној табли туженог у Београду у ул. Краљице Наталије број 62 у приземљу дана 09.10.2015. године у складу са службеном белешком од 09.10.2015. године и скинуто након протекла рока од осам дана од објављивања на огласној табли и то 19.10.2015. године, с којим даном се сматра да је извршено достављање о чему је такође сачињена службена белешка од 19.10.2015. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили члан 179. став 3. тачка 1. и члан 180. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05...75/14), када су одбили захтев тужиоца за поништај решења о отказу уговора о раду и за враћање на рад.

Одредбом чланом 179. став 3. тачка 1. Закона о раду прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину и то ако неоправдано одбије да обавља послове и извршава налоге послодавца у складу са законом. Одредбом члана 180. Закона о раду прописано је да је послодавац дужан пре отказа уговора о раду у случају из члана 179. став 2. и 3. овог закона да запосленог писаним путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање

осам дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења (став 1.), да је послодавац дужан да у упозорењу из става 1. овог члана наведе основ за давање отказа, чињенице и доказе који указују на то да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора на упозорење (став 2.), а упозорење се доставља запосленом на начин прописан за достављање решења о отказу уговора о раду из члана 185. овог закона (став 3.).

По оцени Врховног касационог суда, правилан је закључак нижестепених судова да тужилац дана 18.05.2015. године није поштовао радну дисциплину, те да је његовим радњама одбијања извршења усменог налога начелника одељења техничког одржавања, објекта и опреме и онемогућавањем пословође да приступи просторијама климатизације, у којима је требало да се спроведе извршење уговореног посла са запосленима ангазоване фирме, као и физичким насртањем на пословођу који је претрпео и телесне повреде, дошло до образовања отказног разлога из члана 179. став 3. тачка 1. Закона о раду.

У конкретном случају тужилац је наведеног дана учинио наведену повреду одбијајући да изврши усмени налог надређеног, односно неоправдано одбио да правовремено изврши налог о чему је на законом прописани начин и упозорен, а у самом упозорењу је наведен основ давања отказа, чињенице и докази који указују на то да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора на упозорење што је све супротно наводима ревизије детаљно описано и прецизирано како у упозорењу тако и у решењу отказа уговора о раду, што представља неоправдано одбијање обављања послова извршавања налога послодавца у складу са законом како су правилно закључили нижестепени судови. Полазећи од наведеног, другостепени суд је правилно оценио да је побијано решење о отказу уговора о раду законито, а за свој закључак је дао јасне и потпуне разлоге које је као правилне у свему прихватио и Врховни касациони суд. Побито решење донето је у процедури и роковима прописаним законом, а како је одбијен као неоснован главни тужбени захтев, то је одбијен и захтев тужиоца за враћање на рад с обзиром на акцесорни карактер тог захтева. С обзиром на изнето, неосновани су ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права.

Осим тога, наводима ревидента да је другостепени суд погрешно ценио изведене доказе и тиме учинио битну повреду из члана 374. став 1. у вези члана 8. Закона о парничном поступку посебно се оспорава утврђено чињенично стање, што у ревизијском поступку, у смислу члана 407. став 1. није дозвољено.

Како се ни осталим наводима ревидента не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд је применом члана 414. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић